

24. jūnijs

Svētais Jānis Kristītājs,

Kunga pasludinātājs

Pasludināšanas dienā eņģelis Gabriēls Jaunavai Marijai sacīja: „Un, redzi, Elizabete, tava radiniece, .. ir jau sestajā mēnesī.” (Lk 1, 36) Tāpēc trīs mēnešus pēc Pasludināšanas svētkiem Baznīca svin Jāņa Kristītāja dzimšanas dienu.

Kad eņģelis Jāņa tēvam priesterim Zaharijam paziņoja, ka viņa sieva Elizabete, neraugoties uz abu cienjamo vecumu, dzemdēs dēlu, Zahariju pārņēma šaubas. To dēļ viņš palika mēms līdz bērna piedzimšanas dienai. Kad zēns bija piedzimis, tēvs, paklausīdams eņģeļa sacītajam, uzrakstīja: „Viņa vārds ir Jānis,” un atguva spēju runāt. Jāņa vārds nozīmē: Dievs dāvā žēlastību.

Jau pirms piedzimšanas Jānis atpazīna Kristus tuvumu un priekā salēcās savas mātes miesās.

Līdz apmēram trīsdesmit gadu vecumam Jānis dzīvoja apslēptībā tuksnesī, pārtikdams no siseņiem un savvaļas medus, un tad sāka sludināt „grēku nožēlas kristību grēku piedošanai, kā rakstīts pravieša Isaja grāmatā” (Lk 2, 3).

Ļaudīm, kas domāja, ka Jānis pats ir Izraēļa gaidītais Mesija, viņš atbildēja: „Es jūs gan kristīju ūdenī, bet nāks kāds spēcīgāks par mani, kam es neesmu cienīgs atraisīt sandaļu siksnas, – Viņš jūs kristīs Svētajā Garā un ugunī.” (Lk 2, 16)

Pēc Jāņa aicinājuma ļaudis devās pie viņa uz Jordānu, lai tiktu kristīti ar grēku nožēlas kristību. Jordānas ūdeņos Jānis kristīja arī pašu Jēzu un pēc tam apliecināja: „Es redzēju Garu nonākam kā balodi no debesīm un paliekam pār Viņu. .. Šis ir Dieva Dēls.” (Jņ 1, 32.34) Kad Jāņa mācekļi sāka sekot Jēzum, viņa misija bija izpildīta.

Jānis Kristītājs mira kā moceklis. Jānim tika nocirsta galva, tāpēc ka viņš bija drosmīgi vērsies pret tetrarha Hēroda Antipas laulībām ar tā brāļa sievu. Arī Jāņa dramatiskā nāve ir aprakstīta Evaņģēlijā (Mt 14, 3-12; Mk 6, 17-29).

Avots:

Cilvēki Kalnā : svinot Ticības gadu, Mieram tuvu ikmēneša žurnāls par svētajiem. - Nr.7 (2013) - Rīga : KALA Raksti, 2013. - 37. lpp.